

РЕШЕНИЕ

№ 8148

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110107830 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по по искова молба вх.№ 28293/15.02.2022 г. от ЕЛ. ЕВГ. К., ЕГН *****, гр. София, ул. . № 83, вх. А, ет. 3, ап. 6, съдебен адрес: гр. София, бул. България № 81В, ет. 8, ап. 22, чрез адвокат В.В., срещу ., гр.София, бул.. № 2, представляван от ., за сумата от 10000 лв. – обезщетение за претърпени неимуществени вреди за нарушаване правото на ищцата търговско дело № 5371/2014 г. на СГС да бъде разгледано и решено в разумен срок, гарантирано от чл. 6 ЕКЗПЧОС и чл. 47 ХОПЕС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че ищцата е такава и по т. д. № 5371/2014 г. по описа на СГС, като делото е образувано по искова молба, подадена на 30.07.2014 г. и е висящо на първа инстанция пред ответния съд. Сочи, че делото било разпределено с протокол за разпределение от 01.08.2014 г. на съдия Нели Бойкова Алексиева под цитирания номер. Твърди, че делото се е забавило през годините, поради постановени съдебни актове на съдията-докладчик и поради това, че било загубено за период от близо две години. Излага, че с Разпореждане от 01.10.2015 г. делото е било прекратено, поради това, че съдията е приел, че не са изпълнени указанията му по чл. 129 от ГПК. След обжалване на разпореждането, то било отменено с определение от 16.11.2015 г. по в.ч.гр.д. № 4583/2015 г. на САС. С последващо разпореждане от 11.01.2015 г. делото отново било прекратено от СГС. И това разпореждане било отменено с Определение от 14.04.2016 г. по в.ч.гр.д. № 752/2016 г. на САС. Делото било върнато на СГС на 18.04.2016 г., като едва на 27.09.2016 г. съдията-докладчик е оставила отново исковата молба без движение. Указанията били изпълнени с молба от 11.10.2016 г., но от 11.10.2016 г. до 26.11.2018 г. делото било изгубено. След извършена проверка от съдията-докладчик било установено, че делото е било в шкаф в кабинета на съдията през посочения период, като тази липса не е била установена по време на четири инвентаризации, извършени през периода 2017 – 2018 година. След откриване на делото, на 27.11.2018 г., исковата молба била отново оставена без движение. Била подадена уточнителна молба на 10.12.2018 г. На 11.12.2018 г. делото било прекратено за трети път – поради липса на правен интерес от водене на иска. Това определение било потвърдено от САС с Определение от 08.02.2019 г. по в.ч.гр.д. № 562/2019 г. на САС. Определението на САС било отменено от ВКС с Определение от 06.11.2019 г. по т.д.№ 2111/2019 г. и делото било върнато на СГС на 08.11.2019 г. Едва на 14.02.2020 г. съдията-докладчик отново оставил исковата молба без движение. С

последващо разпореждане от 04.03.2020 г. били дадени указания за внасяне на втора такса от 4000 лв., като с молба от 09.03.2020 г. ищцата поискала да бъде освободена от внасяне на държавна такса. С Разпореждане от 31.08.2020 г. искането за освобождаване от внасяне на държавната такса било оставено без уважение. След обжалване, това разпореждане било отменено с Определение от 26.10.2020 г. по ч.гр.д. № 2961/2020 г. на САС. Делото било върнато на СГС на 29.10.2020 г. По същото постъпил отговор на исковата молба на 04.01.2021 г. и допълнителен отговор на 09.04.2021 г. Делото било насрочено в открито съдебно заседание за 15.12.2021 г. с определение от 04.11.2021 г., а със свой акт от 09.11.2021 г. съдията-докладчик се отвел от делото. Към момента на подаване на исковата молба по настоящото производство, делото било висящо и насрочено за 15.03.2022 г. Твърди, че на 15.02.2022 г. е подала заявление по електронен път за констатиране нарушаване на правото на разглеждане на дело в разумен срок, чрез ИВСС до Министъра на правосъдието. Счита, че е нарушено правото ѝ на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, следствие на което е претърпяла изключителни душевни болки и страдания, поради което и претендира обезщетение за преживените терзания в резултат на това. Сочи, че изпаднала депресия, от 2014 г. не можела да работи, от преживения стрес ѝ опаднали няколко зъба и изпитвала изключително чувство за несправедливост. Твърди, че случилото се е накарало да се чувства безправна и без способ за защита. Оценява претърпените от нея неимуществени вреди на 10000 лв. Претендира и лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Претендира и разноски, в това число минимално адвокатско възнаграждение на пълномощника ѝ, с начислен данък добавена стойност за предоставена безплатна правна помощ. Моли да бъде освободена от внасяне на такси и разноски по делото.

Ответната страна . в отговора по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва предявения иск по основание и размер. Твърди, че ищецът не е претърпял претендираните в исковата молба вреди в резултат на неправомерни действия на ответния съд, извършени във връзка с разглеждането на т.д. № 5371/2014 г. Твърди, че съдът е действал ритмично и постоянно е извършвал дължимите процесуални действия. Излага подробно фактологията по цитираното търговско дело, образувано по описа на СГС, по което настоящият ищец се явява страна. Сочи, че за периода от 27.09.2016 г. до 27.11.2018 г. не са били извършвани процесуални действия от съда и страните, поради голямото текучество от папки с дела, които съдиите в СГС получавали ежедневно, поради което папката с процесното дело е останала в един от шкафовете в кабинета на съдията и същият не е успял да установи наличието ѝ и съответно да предприеме действия по движението на делото. След установяване на проблема с делото, съдията веднага е продължил процесуалните действия. Сочи, че с оглед множеството молби за отвод, на 09.11.2021 г. съдебният състав се е отвел и на 10.11.2021 г. делото е докладвано на Председателя на Съда за ново разпределение. На 24.11.2021 г. бил изготвен проект за доклад по делото, на 10.12.2021 г. е била оставена без уважение молба за присъединяване на дело. Твърди, че съдебното заседание, насрочено на 15.02.2021 г. било отложено за събиране на доказателства, а в съдебно заседание, проведено на 15.03.2022 г. делото било обявено за решаване. Сочи, че през периода от 29.12.2021 г. до 14.01.2022 г. постъпвали различни молби и становища от страните, които съдът разменя. Счита, че съдът е действал ритмично и постоянно в течение на делото, като е предприемал всички необходими процесуални действия във възможно най-кратките срокове. Моли да се има предвид при преценка за разумност на продължителността на производството натовареността на ответния съд, поведението на самия ищец, фактическата и правна сложност на спора, както и ниския залог на делото за страните. Счита, че следва да се вземе предвид и обстоятелството, че проблемът с натовареността на ответния съд е проблем, с който се е заела самата Държава, предвид препоръките от Европейската комисия и ежегодния мониторинг, извършван от институциите на Европейския съюз. Сочи, че делото не е било забравено в кабинета на съдията, следствие на съзнателни действия на съдията-докладчик или служители на съда, а в резултат на обективната служебна претовареност на съдебния състав и служителите. Счита, че ищецът със собственото си поведение също е допринесъл за забавяне на делото, като е подавала частни жалби, без да заплати дължимата държавна такса и без пълномощно в един от случаите, което е изисквало частните жалби да се оставят без движение. Моли също така да се вземе предвид, че принципът за разглеждане и решаване на делата в разумен срок не следва да взема превес пред другите равни

нему такива, като това за разглеждане на делото от справедлив и обективен съдебен състав, осигуряване на равенството на страните, състезателното начало и постановяване на съдебното решение въз основа на обективно събран и преценен доказателствен материал, за което съдът следва да търси баланса между всички тези принципи. Позицията се и на съдебна практика на ВКС. Счита, че не е доказана пряка причинно-следствена връзка между забавянето на делото и настъпването на вреди над обичайните за ищцата. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен и недоказан. Претендира разноски.

Представителят на СРП, явил се в открито съдебно заседание, изразява становище за уважаване на исковата молба като основателна.

Съдът обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото доказателства, след което приема за установено от фактическа страна и правна страна следното:

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните, че ищецът е предявил искова молба, по която е образувано т.д. № 5371/2014 г. по описа на СГС; че по посоченото дело към датата на предявяване на исковата претенция по настоящото производство - 15.02.2022 г. не е било налице постановяване на краен съдебен акт по делото от първата инстанция, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК.

Ищецът е представил заверени копия на Докладна от Павлета Николаева Младенова в качеството ѝ на деловодител на VI-22 състав до Председателя на ТО на СГС, в която е посочено, че е установена липсата на т.д. № 5371/2014 г., разпределено на посочения съдебен състав, която констатация е извършена при справка от страните. В докладната се сочи, че докладващата е деловодител на състава от 18.02.2017 г. като дело с посочения номер не присъствало в приемо-предавателния протокол, с който е приела делата на състава, като първата направена справка по делото била извършена на 13.11.2018 г. и на тази дата е установена липсата му. Последното произнасяне по делото било извършено на 27.09.2016 г., с което делото е оставено без движение, а на 11.10.2016 г. била постъпила молба-уточнение, по която нямало произнасяне. На 22.11.2018 г. съдията-докладчик по делото е разпоредил да се докладват на съдебния администратор на СГС докладната от деловодителя на състава, справка от деловодната система за несвършени дела на състава, както и обективирани на хартиен носител съхранени файлове от компютъра на съдията, за съставяне на Акт за възстановяване на изгубено дело. С Разпореждане от 26.11.2018 г. съдията-докладчик е разпоредил да се уведоми съдебния администратор на СГС, че делото е било открито в шкаф от кабинета на съдията-докладчик.

Изискани са и са приложени преписи от книгата по следните дела: т.д. № 5371/2014 г. по описа на СГС, ТО, гр.д. № 4583/2015 г. по описа на САС, гр.д. № 752/2016 г. по описа на САС, гр.д. № 562/2019 г. по описа на САС, гр.д. № 2111/2019 г. по описа на ВКС и гр.д. 2961/2020 г. по описа на САС, от които се установява движението по процесното съдебно производство, образувано пред СГС. От същите се установява, че исковата молба, по която е образувано търговското дело, е депозирана в СГС на 30.07.2014 г., като на 01.08.2014 г. е определен съдията-докладчик по делото. На 29.01.2015 г. е постановено разпореждане, с което производството е оставено без движение с указания за изправяне на нередовностите на исковата молба. Съобщението до ищцата е връчено на 24.02.2015 г. чрез съпруга на ищцата, а уточнителна молба е депозирана по пощата на 04.03.2015 г. Следващото разпореждане на съдията-докладчик е от 01.10.2015 г., като със същото е върната исковата молба. Съобщението е връчено на 14.10.2015 г. Разпореждането е обжалвано и е отменено с Определение от 16.11.2015 г. на САС по ч.гшр.д. № 4583/2015 г.

С Разпореждане от 23.11.2015 г. е дадена последна възможност на ищеца да изпълни указания, дадени от съда, като съобщението за това разпореждане е връчено на 07.12.2015 г. На 16.12.2015 г. е постъпила уточнителна молба. С Разпореждане от 11.01.2016 г. исковата молба е върната като нередовна. Съобщението е връчено на 18.01.2016 г. Това разпореждане също е обжалвано и е отменено от САС, като с Разпореждане от 26.09.2016 г. са дадени нови указания на ищеца за отстраняване на нередовностите на исковата молба. Последното е връчено на 04.10.2016 г., а на 11.10.2016 г. е депозирана уточнителна молба от ищцата. Следва констатация за липсата на делото на 13.11.2018 г. при справка от страните. Делото е открито в шкаф в кабинета на съдията-докладчик на 25.11.2018 г.

С ново разпореждане от 27.11.2018 г., постановено след откриване на делото, са дадени нови указания на ищеца. Разпореждането е връчено на 03.12.2018 г. и е депозирана уточнителна молба на 10.12.2018 г. С Разпореждане от 11.12.2018 г. исковата молба е върната като недопустима, на основание чл. 130 от ГПК. Разпореждането е връчено на ищцата на 20.12.2018 г.

На 14.02.2020 г. е постановено Разпореждане, с което са дадени нови указания на ищеца, след произнасяне на ВКС с Определение от 06.11.2019 г. по ч.т.д. № 2111/2019 г. Разпореждането е връчено на ищцата на 21.02.2020 г. Постъпила е уточнителна молба на 25.02.2020 г.

С Разпореждане от 04.03.2020 г. са дадени указания за внасяне на държавна такса, връчено на ищеца на 16.03.2020 г.

Ищцата е имала и други дела, а именно т.д. № 2452/2014 г. на VI-9 състав на СГС, ТО, с ищец ЕЛ. ЕВГ. К. и ответник „ЕЛОН“ ЕООД, с иск за отмяна на решение на общото събрание на сдружение, приключило с решение, постановено на 16.08.2016 г. и влязло в сила на 13.03.2017 г.; т.д. № 4521/2014 г. по описа на СГС, ТО, VI-7 състав, със същите страни, с правно основание на иска чл. 74, ал. 1 от ТЗ; т.д. № 6471/2015 г. по описа на СГС, ТО, VI-3 състав, с ищеца ЕЛ. ЕВГ. К. и ответници „ЕЛОН“ ЕООД, Ивайло Иванов Хаджиатанасов и Ева Александрова К., с правно основание на исковите по чл. 29 от ЗТР вр. Чл. 30 от ЗТР, по чл. 124 от ГПК във връзка с чл. 71 от ТЗ, иск по чл. 29 от ЗТР вр. Чл. 30 от ЗТР и по чл. 74 от ТЗ.

С Молба от 09.03.2020 г. ищцата е поискала да бъде освободена от внасяне на последващи държавни такси и разноски по делото, като съдът е постановил с Разпореждане от 09.03.2020 г. да се съберат данни от НОИ, НАП, Агенция по вписванията и ДСП – гр. София. С Разпореждане от 31.07.2020 г. съдът е разпоредил разкриване на банкова тайна по отношение на ищцата. С Разпореждане от 31.08.2020 г. СГС е отказал да освободи ищцата от заплащане на дължимата държавна такса, като съобщението е връчено на ищцата на 04.09.2020 г.

С Разпореждане от 16.11.2020 г. исковата молба е изпратена за връчване на ответника за отговор, като съобщението е връчено на 27.11.2020 г. на ответника „ЕЛОН“ ЕООД. Двамата ответници са депозирали молба с искане за спиране на производството по делото на 30.11.2020 г. Съдът е отказал да спре производството по делото с Разпореждане от 03.12.2020 г. Продължен е срока за отговор на исковата молба. На 22.12.2020 г. ищцата е депозирала молба с искане за отвод на съдията-докладчик. На 05.02.2021 г. е постъпила молба от ищцата за изпращането на препис от отговора на исковата молба с приложенията. Върху молбата има произнасяне с разпореждане от 08.02.2021 г. С Разпореждане от 02.03.2021 г. съдията-докладчик отказва да се отведе като докладчик по делото.

На 04.01.2021 г. е постъпил отговор на исковата молба от ответниците, връчен на ищцата на 09.03.2021 г. На 10.03.2021 г. е депозирана допълнителна искова молба. Допълнителната искова молба е изпратена на ответника с Разпореждане от 16.03.2021 г., а на 09.04.2021 г. е постъпил допълнителен отговор на исковата молба. На 25.10.2021 г. е депозирана молба от ищцата с представени писмени доказателства, а именно въззивно осъдително решение в полза на ищцата срещу ответника „ЕЛОН“ ООД. На 13.11.2020 г. е депозирана Молба за определяне на срок при бавност. На 04.11.2021 г. е постановено определение, с което е изготвен доклад по делото и е насрочено открито съдебно заседание на 15.12.2021 г.

С Разпореждане от 09.11.2021 г. съдията-докладчик се е отвел от разглеждането на делото, като на 11.11.2021 г. е определен нов съдия-докладчик.

Ищцата е депозирала молба на 10.11.2021 г., като с разпореждане от 11.11.2021 г. е налице произнасяне за връчване на молбата на другата страна за становище. На 22.11.2021 г. е депозирано становище от ответниците. На 24.11.2021 г. е обявен доклада по делото, а с Определение от 10.12.2021 г. е отхвърлено искане за присъединяване на друго търговско дело.

Делото е разгледано в открито съдебно заседание на 15.12.2021 г., като делото е отложено за събиране на доказателства за 15.03.2022 г., в което съдебно заседание съдът е приключил съдебното дирене и е обявил делото за решаване.

В хронологията на събитията по делото се включват и производствата по частни жалби, образувани пред САС, а именно: ч.гр.д. № 4583/2015 г., по което с Определение от 16.11.2015 г. е Разпореждане от 01.05.2015 г. на СГС за връщане на исковата молба; ч.гр.д. № 752/2016 г., по

което е постановено Определение от 14.04.2016 г., с което е отменено разпореждане от 11.01.2016 г., с което е върната исковата молба като нередовна; ч.гр.д. № 562/2019 г., образувано по жалба срещу Определение от 11.12.2018 г. за прекратяване на производството по делото, като САС е потвърдил същото. ВКС е отменил определения на САС със свое Определение от 06.11.2019 г. по ч.т.д. № 2111/2019 г.; гр.д. № 2961/2020 г., образувано по жалба от 03.09.2020 г. срещу Разпореждане от 31.08.2020 г., с което е отказано освобождаване на ищцата от внасяне на държавна такса и разноски. САС се е произнесъл с Определение на 26.10.2020 г., като е отменил Разпореждането на СГС.

Изслушана е и е приета като неоспорена от страните и обективно изготвена съдебно-психологическа експертиза, която установява, че от лятото на 2014 г. в резултат на кумулиране на негативни преживявания в живота на ищцата, при нея са налице психосоматични симптоми, а именно поведение и мисли, изцяло подчинени на преобладаващия емоционален фон на ситуацията, в която се намира. Процесното съдебно производство е станало доминанта в живота на ищцата, превърнал се е в най-важната част от живота ѝ. Вещото лице констатира, че ищцата има психично състояние с ясни симптоми, припокриващи критериите на тревожност и безпокойство във високите граници на нормата, като възприятията и интерпретацията ѝ са интензивно емоционално ангажирани по посока застрашеност и желание за предотвратяване на неблагоприятно развитие. Водеща емоция за ищцата е притеснението от забавянето във времето на решаването на изхода от делата, като са констатирани паника, отчаяние, безизходица, страх от забавяне, неизвестност на съдебните решения и от манипулиране на съдения процес. Според вещото лице, посочените страдания са в пряка причинно-следствена връзка със забавянето и отлагането през годините на водените от ищцата съдебни дела, по които тя е страна.

От разпита на свидетеля Младенов, съпруг на ищцата, се установява, че съпругата му била позитивен, лъчезарен и силен човек, който след завеждането на процесното съдебно производство много се променил. Обяснява, че тя се затворила в себе си, изпитвала страх какво ще стане с изхода на делото, тъй като делото било много важно за нея. Ищцата се самоизолирала, отказвала да общува с други хора. Заявявала, че не искала да живее повече. Свидетелят напуснал работа, за да се грижи за съпругата си. Обяснява, че цял живот са живеели в центъра на София, на ул. ., а след случилото се отишли да живеят в село Дръмша, където имали къща.

Ищецът е представил в съдебно заседание документи, от които се установява, че по процесното търговско дело е постановено решение, но е постъпила жалба от насрещната страна на 03.06.2022 г., поради което същото и към момента на приключване на устните състезания е висящо.

При така предявените икове и направени твърдения в тежест на ищеца е да докаже следните обстоятелства: 1) наличие на неимуществени вреди, причинени на ищеца от необосновано закъснение при разглеждане на посоченото административно производство по т.д. № 5371/2014 г. по описа на СГС; 2) размера на причинените вреди на ищеца; 3) причинна връзка между необосновано закъснение при разглеждане на посоченото производство пред СГС и твърдените неимуществени вреди, както и всички останали положителни факти и обстоятелства, от които черпи изгода за себе си, в това число.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, [§ 1 от КОНВЕНЦИЯ за защита на правата на човека и основните свободи](#) Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ), като съдът взема предвид общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални или законни представители, поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора. Съгласно алинея трета на посочения законов текст, предявяването на иск за обезщетение за вреди по висящо производство не е пречка за предявяване на иск и след приключване на производството.

В процесния случай по отношение на ищеца се установява, че са налице всички елементи на фактическия състав на чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ по отношение на ответника. Установява се безспорно, че е налице необосновано закъснение при разглеждането на процесното търговско дело,

а именно през периода от 27.09.2016 г., когато е било оставено делото без движение, като е констатирана неговата липса до постановяването на Разпореждане от 26.11.2018 г., с което е отразено, че делото е открито в шкаф, намиращ се в кабинета на съдията-докладчик. Настоящият съдебен състав приема, че именно този период от време, през който делото не е било докладвано своевременно и не са извършвани каквито и да било процесуални действия по него, е довело до неговото безспорно за съда закъснение, което не може да се оправдае от високата натовареност на съдебния състав или други аргументи, изложени в отговора на исковата молба. Повече от две години делото не е било администрирано, като същото не е било открито и при извършваните задължителни годишни инвентаризации, и при предаването на деловодството на нов деловодител, за което са налице данни по делото. Съдът не приема като основателни възраженията на ответника по делото относно този двугодишен период.

По отношение на останалата част от периода, през който делото е висящо пред СГС, съдът счита, че не е налице необосновано забавяне, тъй като има своевременно произнасяния на съдията-докладчик и своевременно администриране на делото. Принос за значителната продължителност на делото в този шестгодишен период, извън двугодишния период на загуба на делото, има и ищцата, което самата тя признава в интервюто си пред вещото лице по съдебно-психологическата експертиза (л.4 от експертизата). Множеството разпореждания за изправяне на исковата молба и уточнителни молби, необходимостта от ново изясняване на предмета на спора, множество указания на съда за изправяне на исковата молба, респективно обжалване на разпореждания, с които исковата молба е била върната, не могат да бъдат приети като необосновано забавяне на процеса. Това обстоятелство следва да се има предвид при определяне на дължимото обезщетение за причинените неимуществени вреди, които са безспорно установени по делото чрез гласните доказателства и заключение по съдебно-психологическата експертиза. Установена е и причинна връзка между необоснованото забавяне при разглеждане на делото и претърпените от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в самоизолация, нежелание за общуване и желание за поставяне край на живота, отчаяние, страх и стрес от последващото развитие на висящото дело, загубата на перспектива.

При определяне на размера на обезщетението следва да се има предвид характера на производството, което е търговско и при което се извършва двустранна размяна на книжа, наличието на още няколко дела между същите страни в СГС в същия период, както и други обстоятелства, които са извън съдебния процес, които ищцата е споделила пред експерта-психолог по делото. Съобразявайки тези обстоятелства и тежестта на причинените неимуществени вреди, съдът приема, че за необоснованото закъснение от две години чрез изгубване на делото в .., ответникът следва да заплати на ищцата сумата от 5 000 лв. за обезщетяване на същите. Съдът счита, че този размер е достатъчен за обезщетяване на вредите, причинени от това необосновано забавяне на делото, при съобразяване на всички посочени по-горе обстоятелства. Искът над този размер се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Следва да се присъди и законната лихва върху размера на уважения иск, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

По разноските: Ищцата е освободена от внасяне на държавна такса и разноски по делото, поради което следва да се осъди ответникът да заплати сумата от пет лева за държавна такса, съразмерно на уважената част от иска, както и сумата от 150 лв. за депозит за вещо лице, на основание чл. 78, ал. 6 във връзка с чл. 83, ал. 2 от ГПК. Съразмерно на уважената част от иска следва да се присъди в полза на пълномощника на ищеца адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата за предоставена безплатна правна помощ на лицето, в размер на 580 лв., съгласно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, приета от Висшия адвокатски съвет.

Ответникът е поискал възнаграждение за юрисконсулт в размер на 200 лв., като съдът определя такова в размер на 100 лв., а съразмерно на отхвърлената част от иска му присъжда сумата от 50 лв.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ., гр.София, бул.. № 2, представляван от ., да заплати на ЕЛ. ЕВГ. К., ЕГН *****, гр. София, ул. . № 83, вх. А, ет. 3, ап. 6, съдебен адрес: гр. София, бул. България № 81В, ет. 8, ап. 22, чрез адвокат В.В., сумата от 5000 (пет хиляди) лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди за необосновано забавяне на съдебно производство по търговско дело № 5371/2014 г. на СГС, на основание чл.2б, ал. 1 от ЗОДОВ, платим ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба на 15.02.2022 г. до окончателното плащане на сумата, като отхвърля иска над сумата от 5000 лв. и до пълния размер от 10 000 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА ., гр.София, бул.. № 2, представляван от ., да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от 5.00 лв. (пет лева) за държавна такса и сумата от 150 (сто и петдесет) лева за експертиза по делото, на основание чл. чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ и във връзка с чл. 78, ал. 6 и ал. 1 от ГПК, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЕЛ. ЕВГ. К., ЕГН *****, гр. София, ул. . № 83, вх. А, ет. 3, ап. 6 да заплати на ., гр.София, бул.. № 2, представляван от ., сумата от 50 (петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на СРП като контролираща страна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред . в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____